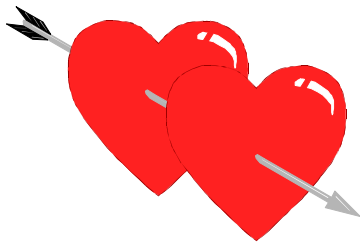

דברי הנפר

- לכבוד יום האהבה שחל ביום שני האחרון, ליקטתי עבורכם מס' "דגדוגים" מהאתר "זולו":
- "אהבה היא הקסם שבאנושות".
 - "אם כל נשיקה היא מילה אז... יש לי איתך שיחה ארוכה..."
 - "החובה הראשונה באהבה היא ההקשבה"
 - "המתנה היחידה שהאהבה דורשת - היא אהבה"
 - "לאהבה קשב משלה"
 - "מי שאוהב מהלב, לא מחפש את הכאב"
 - "לאהוב פירושו לחדול מלהשוות"
 - "ביקשתי מאלוהים מים - נתן לי ים"
 - "ביקשתי פרח - נתן גינה"
 - "ביקשתי אהבה - נתן לי אותך"

גיליון מס 1935 * ט באדר א' תשס"ה * 18 בפברואר 2005

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

מה שביקש הבעל אתמול בלילה

מתוך "זולו - חוכמת חיים"

לאיש אחד נמאס מהמצב בו הוא צריך כל יום ללכת לעבודה בעוד אשתו נשארת כל היום בבית. זה ממש לא הוגן, שרק אני אהיה זה שעובד כל כך קשה! הייתי רוצה שפעם אחת היא תרגיש מה זה לצאת ולעבוד בחוץ... שתבין מה עובר עלי בעבודה הנוראית שלי!!

בלילה, לפני שהלך לישון התפלל לאלוהים: "או, אלוהים הכל יכול, בבקשה בבקשה עשה משהו שאני ואשתי נתחלף בתפקידים ולו רק ליום אחד! שהיא תוכל לחוות את מה שאני חווה כל יום! ואני אשאר בבית במקומה ואבלה את כל היום בנעימים..!"

עם תפילה זו על שפתיו שקע האיש בשינה עמוקה. אלוהים, רחום וחנון, ומשתדל למלא את בקשותיהם של מאמיניו איפה שאפשר דאג להחליף בין הבעל והאישה.. בבוקר, כשהתעורר הבעל, הוא מצא עצמו בגופה של אשתו, ואילו היא התעוררה בדמותו.

הבעל קם, הכין ארוחת בוקר, העיר את הילדים, הכין להם סנדוויצ'ים לבית הספר, דאג שיאכלו את ארוחת הבוקר שהכין להם, הסיע אותם לבית הספר, חזר הביתה ואסף כביסה מלכלכת מכל החדרים, שם מכונת כביסה ורץ לבנק למשוך כסף כדי לשלם את חשבונות הטלפון והחשמל. משם הלך לדואר, שילם את החשבונות, ומשם המשיך לסופרמרקט כדי לקנות מצרכים לארוחת הערב. חזר הביתה, סידר את המצרכים במזווה ובמקרר, והעביר את הכביסה למייבש.

כשגמר לנקות את קופסת החול של החתול ולרחוץ את הכלב, הייתה השעה כבר אחרי אחת בצהרים. הוא עלה לחדרי השינה וסידר את המיטות, שאב אבק וטאטא ושטף את רצפת המטבח. ניקה את בתי השימוש והאמבטיות, וקיפל את הכביסה שבינתיים כבר התייבשה ושם לכל אחד את הבגדים בארון. אחר כך נהג מהר לבית הספר ולגן כדי להספיק להוציא את הילדים בזמן ולהסיעם הביתה. בדרך הביתה נאלץ להתערב בויכוחים ביניהם ולהשתיק אותם, לגעור באחד להעניש את השני ולנחם את השלישי הבוכה. אחר כך ישב עם הילדים על שיעורי הבית שלהם, ובמקביל העמיד את קרש הגיהוץ והמגהץ כדי לגהץ את מה שיצא מהכביסה והיה זקוק לגיהוץ.

בערך בארבע וחצי, הוא התחיל לקלוף תפוחי אדמה לארוחת הערב ולשטוף ירקות להכנת הסלט. הוא ניקה את העוף והכין לו רוטב מתאים כדי להכניסו לתנור. אחרי ארוחת הערב הוא ניקה את השולחן, הכניס כלים למדיח, רחץ את הילדים והשכיב אותם לישון אחרי שסיפר לכל אחד מהם סיפור בנפרד. בעשר בלילה הוא כבר היה כל כך סחוט שבקושי הצליח לגרור את עצמו למקלחת

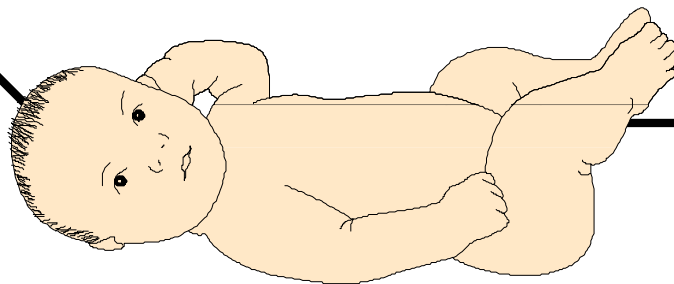
ולמיטה. וגם בכך לא נגמר היום שלו, כי עוד ציפו ממנו לעשות אהבה, והוא לא התנגד והצליח לעבור גם את זה מבלי להשמיע אף תלונה.

למחרת בבוקר, איך שהוא התעורר ומצא את עצמו עדיין בגוף של האישה, פנה מיד לאלוהים בתחינה ואמר לו: "אלוהים היקר, תעזור לי. אני לא יודע מה חשבתי על אשתי לפני כן, אבל עכשיו שראיתי מה היא עוברת כל יום, אני מסיר את הכובע בפניה. רוצה לחזור להיות אני עצמי למרות כל הקשיים שיש לי בעבודה, כי זה כלום לעומת הקושי שלה יש כאן בבית. בבקשה תחליף בינינו שוב."

אלוהים, רחום וחנון, מוכן תמיד להיעתר לבקשות של מאמיניו, עד כמה שניתן, ענה לו: "בני, אני שמח שלמדת את השיעור שלך, ואני אשמח להחזיר את המצב לקדמותו. אבל אתה תצטרך לחכות תשעה חודשים, כי אתמול בלילה נכנסת להריון..."

מזל טוב

ללירון דויל
לעליזה וקווין
לאסטל ולכל המשפחה
עם הולדת הבת-הנכדה-הנינה

ימי הולדת

20.2	ארי שטיינר אסא ניר (נכד)
21.2	ריצ'ארד איסטון אורה אגם
22.2	מיכי קורן ניסן פלמה רתם איילון גאיה סינה (נכדה)
23.2	עמליה נוי - 50 דניה גלבוע מרגלית לבנקופף
24.2	פאול בלגורי יונה אורן יריב פרימוסט אסנת בלר (נכדה-טנא) בר עתיר (נכדה ו. מנג'י) סול קסדן מיה-לימור בן-נתן (נכדה) עדן בן-דוד (נכד-שינגזיכט) מיה ווטרמן (נכדה)
25.2	פול גלוק ארנה מימרן ג'וני לוי אלמוג כץ
26.2	אופיר אורן (נכד-ריינס) שילו איילון נעמי ריפקינד (נכדה) יואב הריס

ימי נשואין

20.2	קרול ופאול בלגורי
21.2	שולי ופול עטיה

מזכור

יד	באדר תשנ"ה	14.2.95	גיל קוטלר
----	------------	---------	-----------

פרורים מהשולחן...

איזו מדינה, איזו מדינה, אין אין כמוה, בצפון סערות שלגים ושפע של מים, וזה טוב לכינרת. בדרום קר, גשום, שיטפונות וממש לא נעים. במרכז ובאילת מוציאים את המנגלים והולכים לים. רק אצלנו יש דבר כזה.

מבזקים מהצד הביטחוני:

דניאל סער בנה של אביטל שובל קיבל בשעה טובה וברוב הדר את דרגת הסמל, לגאווה האמא אביטל. אל תעצור כאן, ותעלה בסולם הדרגות.

מירית לבית מזרחי סיימה בהצלחה קורס קדם צבאי מפרך של חמישה חודשים ונמצאת בבית בהמתנה עד לגיוס, שיהיה בעזרת השם ביום שני הקרוב 21/2/05. שיהיה בהצלחה, לכי לשלום וחזרי לשלום.

עמית חייט נהנה מאוד מהבטלה וההמתנה לגיוס שיהיה בעזרת השם בחודש הבא. גם לך דרך צלחה.

עוד בענייני ביטחון והפעם פנימי. שוב גנבו במפעל. לא יודעים מתי, ייתכן שבשישי או שבת בלילה או בשבת ביום. בכל מקרה הגנבה בכמות גדולה והנזק גדול עוד יותר, ולא רק כספי. למי יש פתרון למנוע זאת?!

מבזקי ספורט:

מתוק לי מתוק לי ולו רק בגלל אחד אפס קטן במשחק גדול של הקבוצה מספר אחת בארץ. מצטער אבי, גם שמחת עניים בפת לחם היא שמחה. רק עוד אחד כזה בדרכי בשבת!

להתאחדות לכדורגל דרוש מכשיר קורא צרובים לנגינת המנונים לפני תחילת

משחקים של נבחרות וקבוצות ישראליות נגד קבוצות זרות. ושלא נחזור על הביזיון כפי שהיה בטדי ירושלים במשחק נגד קרואטיה.

קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה. בסימן טוב ובמזל טוב התעטף יורם בטלית שלו וביקש אותה מתחת לחופה כדת משה וישראל. ולקול מצהלות החוגגים, שהגיעו בהמוניהם וגם נהנו מהאירוח ומהאוכל, שהוגש בשפע ובטוב טעם. שתזכו להרבה שנים של יחד אושר והעיקר ילדים. ומזל טוב להורים ולמשפחות המאושרות

שמרתי ביום החתונה בשער ולא היה כדאי לסגור אותו נוכח זרם המכוניות שהגיע. וכמעט כל רכב עצר לשאול איך מגיעים לחתונה, לכולם הייתה אותה שאלה והיא - כיצד מגיעים לאולם האירועים? רכב אחד עצר והנהג שאל איך עושים חתונה בקיבוץ ואיפה גן האירועים...הסברתי לו שזה בחדר אוכל, וזאת הייתה חוויה לראות את הפרצוף שלו ברגע ששמע את התשובה. מיד הוא הוסיף לחקור אותי - מה זאת אומרת חדר אוכל, והאם הוא יפה ואיך האוכל. אמרתי לו שאני מציע שילך לחדר האוכל, יישתה ויאכל וייסע חזרה הביתה. הגיע רכב נוסף וצעקתי לו פניה שלישית שמאלה והוא בכלל רצה להגיע לקיבוץ גונן....

מה שלא הגיע וזה מה זה מעצבן זה ג'יפ השמירה שעדין עטוף בנייר צלופן ואסור בשימוש בשעות השמירה שבין 19:00 ל-22:00 - מחשש שיתלכלך. ולנו נותר לשאול עד מתי יימשך הזלזול.

ג'ודי ברק "הנשמה" מוסרת ד"ש לכל מכריה וחבריה כאן, והיא מאוד מתגעגעת, וכך גם אנחנו.

כיתת בר מצווה אירחה כיתה מקבילה מטובא לאירוח של אחר הצהרים. אירוח קבוצתי ואישי בבתי הנערים.

קבוצת הרוגבי נוסעת בשבת למשחק באשקלון, ואנחנו נמתין כאן לשבת הבאה למשחק בראש פינה.

במזרח התיכון כמו במזרח התיכון אין רגע דל באירועים. וועידה בשארם עם ראשי ממשלות ושרי חוץ רק לא מישראל, הפגנות בעד ונגד ההתנתקות מימין ומשמאל, בחירות דמוקרטיות בעיראק, מכתבי איומים לשרים בארץ ולסיום חיסול ורצח של נשיא לבנון. לא עלינו.

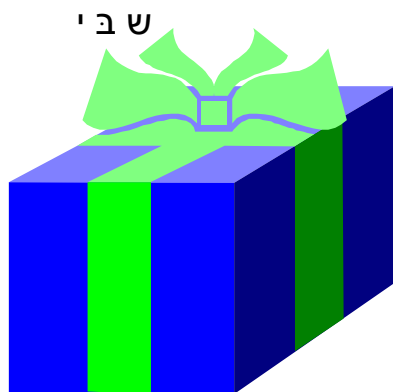
בברכת שבת שלום, שבת של שמש נעימה, טיולים ברכב וברגל, אוכל טוב וחברותא, והעיקר שיעבור הכל ממול.

כניסת השבת - 16:59

יציאת השבת - 18:05

פרשת השבוע - "תצווה"

מתנות לשמחות

לכל המשתתפים במתנות -

חילקתי את שמות כל בעלי השמחה עד סוף השנה.

אין צורך לדאוג, מי שלא מעוניין לענות כרגע על ארועים שיהיו יותר מאוחר בשנה יכול לענות בהמשך.

אני אתקשר עם החברים לפני השמחה לברר אם מעוניינים להשתתף.

אני רוצה שלכולם תהיה הרגשה טובה בקשר למתנות לשמחות ושאין צורך לדאוג.

אם רוצים לברר משהו, אפשר להתקשר אלי טל': 4547, או דרך ת"ד 90.

בברכה, נטע.

לגלות עירנות

מאחר ולאחרונה גואה גל הפשע והגניבות באזור בכלל וגם בקיבוץ, ולאחר שהתרחשו לאחרונה מספר גניבות שגרמו נזק רב כולל במפעל, שטח האבוקדו ועוד, אני מבקש מכל חבר או תושב שמתגורר בכפר-הנשיא לגלות ערנות מרבית ולא להסס לדווח על כל תנועה, אדם או רכב חשודים הנראים משוטטים ומושכים תשומת לב, בכול שעות היממה.

במקרה של רכב חשוד (רישום מספר הרכב יהיה לעזר רב).

למרות הגדר החשמלית שהוקמה להגנתנו ומשרתת אותנו נאמנה, כנראה מחפשים המבקשים להסתכן לקיבוצנו בדרכים אחרות, שונות ומקוריות, כולל להתקשר לחברים ולבקש בתמימות לפתוח בעבורם את השער.

אי לכך, במידה ומישהו זר מתקשר ומבקש לפתוח את השער, יש צורך לדווח מיד, כולל בשבתות וחגים וכמובן לא לפתוח את השער לאנשים שאינכם מזהים.

בנוסף אבקש מהמטיילים בשדות שפותחים שערים לנעול אותם מייד אחריהם.

תודה מראש על שיתוף הפעולה.

נתן ברק.

רשימת השומרים לשבוע 18-24/2

שם	תאריך	יום
יוסי מלינה	18/2	שישי
איתי נעים	19/2	שבת

ראשון	20/2	אמרי סולומון
שני	21/2	ליאב סוויסה
שלישי	22/2	ישראל עמירב
רביעי	23/2	גדי עמית

תרומת דם

חמישי	24/2	יורם עומר
-------	------	-----------

עקב חוסר במנות דם בארץ - תתקיים

התרמת דם ביום שבת זה 19/2/05

בשעות 09:00-14:00 במועדון

מרק חם בחורף קר.....

לאחר ניסיון מוצלח, כולל טעימות במקום במשך מספר שבועות, בכוונתי להמשיך להכין ולמכור מרקים שונים במרכולית לעת עתה. המרקים נמצאים במקרר של החומוס.

אשמח לקבל בקשות, הצעות מחברים לגבי מרקים נוספים. (יש גם מקום להערות בנות לגבי המרקים הקיימים).

כמו כן, ניתן להזמין / לקנות ישר ממני – שרות עד הבית.

עלתה הצעה להכין עוף צלוי שלם למכירה לקראת יום שישי (כמו שהיה ניתן לקנות מהמטבח). אשמח לקבל תגובות – האם יש הענות למוצר / שרות זה?

אני היום בוחנת אופציה / כדאיות של פתיחת עסק יחיד בתחום המזון (מוצרים למכירה על המדף, בעיקר) ומחפשת שם לעסק. אשמח מאוד לקבל הצעות. קרול בילגורי

סיפורה של בטי עדר

גרתי בקוטבוס, גרמניה עד גיל 16. לאחר "ליל הבדולח" Kristallnacht חיפשו את אבי, אך שכנים הזהירו אותו והוא ברח והסתתר ביערות שבסביבת העיר. הורי החלו לחפש דרך להוציא לפחות את הילדים, אחותי ואני, מגרמניה. אמנם 5 שנים קודם קבלו "Affidavit" מדודים בארה"ב, אבל הורי, כמו רוב יהודי גרמניה, בחרו להישאר, כי לא האמינו שדבר נורא עומד להתרחש, וכשרצו לצאת כבר היה מאוחר מדי.

הם שמעו על ה-"Kindertransporten", והצליחו להכניס אותנו לרכבת האחרונה שיצאה ביום 30.7.39 לאנגליה, דרך הולנד, למרות שלאחותי מלאו אז כבר 17 שנה. הפרידה בתחנת הרכבת היתה טראומה גדולה, שתינו בכינו, אינני זוכרת אם גם ההורים בכו, כי הם היו חזקים וכנראה לא הבינו שלא נראה יותר.

הגענו ללונדון, שם חיכו לנו בני-דודים שהתחייבו לממשלת אנגליה לטפל בנו. הם היו בערך בגיל של הורינו והיו להם שני ילדים בגילינו שבטח היו חמודים, אבל לנו היה מאוד עצוב. כתבנו כל יום להורים והם גם ענו לנו, (הגלויות עדיין שמורות אצלי).

בלונדון היה מוסד בשם Bloomsbury House שניסה להוציא משפחות מגרמניה. ניגשנו לשם כל יום אבל כעבור חודש פרצה המלחמה ולא נשאר שום סיכוי לעזרה.

בראשית המלחמה בני הדודים התפנו לצפון ואנו בחרנו להישאר בלונדון ולחפש עבודה שהיתה מוגבלת (בהיותינו פליטים), לניקיון, טיפול בחולים או ילדים. בחרנו באפשרות האחרונה ומצאנו מקום ב- Saint Christophers Training College (Tunbridge, Wells (Kent). היתה זו פנימיה שבה בילינו שלוש שנים. בתחילה עבדנו בניקיון כדי לשלם את דמי הלימוד הגבוהים ועוד שנתיים בלימודים להיות מטפלות לילדים שבסופם קבלנו תעודת הסמכה.

כל הזמן היינו מודאגות מאוד לגורל ההורים, כי המכתבים פסקו מלהגיע ולא

ידענו מה קרה להם.

רק בסוף 1941 קבלנו הודעה מהצלב האדום שאבא נספה במחנה הריכוז
דאכאו ושאמא נמצאת במחנה הנשים ראבנסברוק, שם גם נפטרה ב- 1943.